

عنوان مقاله:

اثر محیط کشت و تنظیم کننده های رشد بر ریزازدیادی پایه گزیلا 6

محل انتشار:

فصلنامه به زراعی کشاورزی، دوره 16، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زینب کارآمد - کارشناس ارشد باغبانی، گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیروان، شیروان، ایران.

ابراهیم گنجی مقدم - استادیار، گروه باغبانی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی، مشهد، ایران.

احمدرضا بلندی - استادیار، بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی اثر محیط کشت و تنظیم کننده های رشد گیاهی بر سرعت پرآوری، ریشه زایی و سازگاری پایه گزیلا 6 طی سال 1390-91، در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی انجام گرفت. از شش نوع محیط کشت شامل WPM، MS و DKW در دو حالت جامد و مایع (محیط مایع به همراه پرلیت) و تنظیم کننده های رشد TDZ و BAP در غلظتهای صفر، یک و دو میلیگرم در لیتر به همراه 1/0 میلیگرم در لیتر IBA در مرحله پرآوری و محیطهای ذکرشده به همراه IBA در غلظتهای صفر، یک، دو سه میلیگرم در لیتر، در مرحله ریشه زایی استفاده شد. نتایج نشان داد بیشترین تعداد و طول شاخه به ترتیب به مقدار 48/6 شاخه و 14/3 سانتیمتر در محیط WPM جامد دارای دو میلیگرم در لیتر BAP و محیط MS مایع با یک میلی گرم در لیتر TDZ و بیشترین درصد ریشه زایی و طول ریشه به مقدار 90/93 درصد و 76/11 سانتی متر، در محیط MS مایع دارای دو میلی گرم در لیتر IBA به دست آمد. با اینکه کاربرد محیطهای کشت مایع در میانگین کلی به سازگاری بهتر گیاهچه ها منجر شد، بیشترین درصد بقای گیاهچه (80/91 درصد) در محیط WPM جامد با دو میلیگرم در لیتر IBA به دست آمد.

کلمات کلیدی:

پایه روبشی، پرآوری، ریشه زایی، سازگاری، گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/682678>

